

DET DANSKE LYSTSPIL

FODBOLD PRÆSTEN

af *eller* JENS LOCHER'S
PRÆMIERE ROMAN

FODBOLD

PRÆSTEN

efter JENS LOCHER's præmierede roman

Drejebog: Grete Frische

Instruktør: ALICE O'FREDERICKS

Fotografi: Rudolf Frederiksen

Tone: Bent Høyer

Optaget paa A/S Filmsatelieret ASA

Hovedpersonerne:

Søren Blom Jørgen Reenberg
Inger Grethe Thordahl
Ottesen, degn Peter Malberg
Fru Dahl Helga Frier
Liselotte } Inger Stender
Aase } hendes døtre. Elise Berg Maosen
Jytte } Hannah Bjarnhoff
Prokurst Nielsen Johannes Meyer
Fru Andersen Erika Voigt
Ole Dahl Preben Neergaard
Egon Peteren William Rosenberg
Peter Louis Mische Renard
Lily Tove Maës

og

Direktør Dahl Ib Schønberg
m. m. fl.

Hatte og pelsværk:

FONNESBECH, Damernes Magasin

Sportsartikler:

Sportsmagasinet F. I. B.

Enere:

A/S ASA FILMUDLEJNING
København

Inger Dahl er yngste datter af direktør Dahl. Familien bebor en stor strandvejsvilla og bestaar foruden hr. og fru Dahl af deres søn Ole samt fire døtre. De tre ældste døtre har gentagne gange forsøgt sig som spillere i det ægteskabelige lotteri, dog uden større held, idet de hver gang har valgt mænd, der først og fremmest skævede til svigerfaderens velspækkede tegnebog. Uheldene er dog ikke gaaet synderligt ud over dem — de flagrer stadig videre, sorgløse og overfladiske. Langt mindre overfladisk er den yngste, Inger, der forelsker sig i en ung teologisk student, Søren. Søren er en ivrig fodboldspiller og bliver efter landskampen Østrig-Danmark, hvor han bidrager en stor del til Danmarks sejr, inviteret til middag i Dahls hjem, hvor han træffer Inger. De bliver hurtigt forelskede i hinanden, og efter nogen tids forløb bliver de enige om at gifte sig.

Direktør Dahl — og især hans meget paaholdende prokurst Nielsen — venter et nyt indhug i direktørens tegne-

bog, men forbavses overmaade, da det viser sig, at Søren ikke ønsker at modtage andet af ham end Inger. Han bestaar sin eksamen med glans og faar et kald som præst i Harslev. Købmandskonen i Harslev, der er formand for det stedlige menighedsraad, er en dominerende dame med en skarp tunge, men hun har hjertet paa det rette sted og fatter straks sympati for det unge præstepar. Hun sætter dem ved ankomsten ind i byens forhold. Der er en klike unge mennesker, som bogstavelig talt terroriserer byens befolkning, og der er desuden et optagelsehjem, »Stormly«, for vildfarne unge piger — to urolige elementer i landsbyen. Der er saaledes problemer nok for det unge par at tumle med.

Det lykkes efterhaanden Inger at gøre en indsats for de unge piger paa »Stormly«, hvor hun antager den vanskeligste af dem, Lily, til husassistent i præstegaarden og efterhaanden bringer hende paa ret køl. Sværere er det for Søren med de unge mennesker. Han har vanskeligt ved at komme i kontakt med dem, men lidt efter lidt lykkes det ved hjælp af deres fælles interesse for fodboldsporten. De unge har et fodboldhold i Harslev, og han gaar ind for det, træner dem og spiller selv med paa holdet til stor forargelse for den ældre og gammeldags indstillede del af befolkningen, der slet ikke forstaa hans bestræbelser og absolut ikke gouterer en præst i fodboldbukser. At de to ting godt kan forenes, prøver Søren at overbevise dem om, men uden held. De han ikke forstaa, at han mænger sig med dem og hævder, at naar de unge karle stadig baade bander og gaar paa kroen, er der intet at stille op. Men det er netop her, Søren ikke vil give sig. Det er saa let at opgive de tilsyneladende daarlige elementer, men han føler, at det netop er h e r, hans opgave ligger, og kæmper, trods flere skuffelser, stadig videre.

Da sker der en ulykke, hvorved en af de unge spillere, Mads, kommer ulykkeligt af dage. Da han ligger paa sit dødsleje, overmandet af angst for døden, kalder kammeraterne paa Søren — for første gang ikke paa fodboldspilleren, men paa præsten. Søren kommer, og for kammeraternes øjne lykkes det ham at bortjage angsten fra den døende unge mand. Dette faar dem til at faa øjnene op — omend de ikke bliver troende, saa ser de for første gang med virkelig respekt paa Søren — de respekterer hans tro og idealer og beviser dette ved, til den følgende gudstjeneste, at indtage deres pladser paa de hidtil tomme stole i kirken.

